

Phẩm 29: NĂM LẠC

Bấy giờ, Đức Thế Tôn quan sát những suy nghĩ trong tâm thức của chúng sinh, là muốn biết những nơi đã từng trải qua của Như Lai, như từng sinh loài chim cánh vàng, được rỗng giáo hóa. Những kẻ được độ nhiều vô lượng, không thể tính kể. Ngoài ra còn có những kiếp gì, nên muốn biết ý ấy.

Thấu rõ tâm niệm của chúng sinh, Như Lai muốn thị hiện những pháp về thân, khẩu, ý xưa kia Ngài đã tu tập:

–Này các thiện nam, thiện nữ hãy lắng nghe Ta nói: Xưa kia có Thiên Đế thích, từ quá khứ đến nay trải qua vô số kiếp, luôn hưởng phước trời tự nhiên, là người tôn quý bậc nhất trong ba ngàn đại thiên thế giới của các trời Đế thích. Khi ấy, A-tu-la vương La Hầu sinh một cô con gái đẹp đẽ, đầy đủ nét na, có sáu mươi bốn tài năng, đi đứng tới lui không mất oai nghi, mặt như hoa đào, miệng tỏa ra mùi thơm như hoa Liên-ưu-bát, thân có mùi thơm Ngưu-đầu-chiên-đàn, không cao không thấp, không đen không trắng, không mập không ốm, trọn đủ tư cách của người nữ.

Bấy giờ, Thích-đề-hoàn-nhân suy nghĩ: “Thiên nữ trong cung điện của ta nhan sắc đẹp đẽ hơn các Thiên nữ khác, nhưng không bằng con gái của A-tu-luân kia. Nay ta tập hợp binh chúng đến đánh với A-tu-luân để chúng phải nộp cô gái ấy cho ta”.

Suy nghĩ thế rồi, Đế thích mời chư Thiên đến bàn luận về việc chiến đấu. Chư Thiên thưa Đế thích:

–Chư Thiên chiến đấu chắc chắn là thua chúng. Ta hãy chọn những người chuyên về nhạc cầm với cây đàn lưu ly chín mươi một dây và một thuyền, ca hát khen ngợi về cõi trời của ta thọ hưởng hoan lạc với vô lượng công đức.

Chư Thiên khen hay và làm theo ý kiến này.

Đế thích lập tức ra lệnh Bàn-giá-dực cầm nhạc trời chuẩn bị đầy đủ nhạc cụ rồi ở trên trời bỗng nhiên biến mất. Như kẻ lược sĩ co duỗi cánh tay, đã đến đứng trước mặt A-tu-la vương Bà-ha và đánh đàn với kệ:

*Ta là trời Đế thích
Thầy đánh đàn
tuyệt diệu Tiếng ca khúc*

*hòa nhã Tiếng trong
suốt rất hay. Làm cho
trời kia vui Không còn
tưởng buồn sợ Nghĩ áo
cơm, đến ngay Cơm cam
lồ bảybáu.*

*Giường vàng bạc,
thuyền ngọc Chuyển động
thân quay tròn Thấy vui
không nhàm chán Tôn quý
nhất trong trời.*

Nay sai chúng tôi đến

*Muốn nói hạnh bất
tịnh Dâng thức ăn cam
lồ Muốn cầu việc hôn
nhân. Chủ ta có cung
điện*

*Châu ngọc không thể
lường Thiên nữ làm quyến
thuộc Hơn ngàn vạn ức số.*

*Biết Bà-ha có
con Hãy giao cho
chủ tôi*

*Còn như không
bằng lòng Thì đến lúc
phải đánh.*

*Tu luân nghe lời
này Nổi tức giận dùng
dùng Vật nhỏ, ý muốn
lớn Vậy người muốn
làm gì? Tuy không có
cam lồ Nhưng ta dự trữ
đủ*

*Cũng có binh chúng
mạnh Đủ để chống cự*

nhau.

Nghe vậy, Bàn-giá-dực trở về nói lại cho trời Đế thích. Khi ấy, A-tu-la vương Bà-ha liền ra lệnh:

–Tất cả tập hợp binh chúng! Ta có việc phải đi chinh chiến. Ngay bây giờ hãy chuẩn bị đầy đủ, không ai nghỉ ngơi gì cả!

Và ra lệnh bằng kệ:

*Thiên Đế thích
hào quý Sai sứ Bàn-giá-
dực*

*Ca tụng bằng ngữ
âm Muốn ta việc hôn
nhân. Chúng nay chưa
tập binh Ta nên nhóm
binh trước Đến đánh
không dùng sức Thắng
vạn không mất một.*

Nghe vậy, vệ thần của A-tu-luân liền tập hợp binh chúng đến sườn núi Tu-di đánh phá cung trời, tiếp đánh phá cung Phong thiên, rồi đánh phá cung Mã thiên và đánh phá cung Trang nghiêm thiên.

Khi ấy, có vị trời tên Đại Lực đến nói với Thích-đề-hoàn-nhân:

–Đại vương nên biết: A-tu-luân Bà-ha tập hợp binh chúng đã phá tan bốn cửa trời. Đại vương! Bây giờ phải làm thế nào?

Thiên Đế thích liền nhớ lại bài tụng xưa kia, nên nói kệ:

*Oai thần lực chư
Phật Cứu hộ nguy ách
con Nhẫn tuệ phá sân
giận Giải thoát đạt an
ổn. Xưa con không ngủ
nghỉ*

*Chiều nay bỗng
buồn ngủ Điềm này
không tốt lành Tu-luân
chiếm cõi con.*

Thiên Đế thích nhớ đến công đức của Phật nên binh chúng A-tu-luân lần lần rút lui ra khỏi bốn cửa sau vườn và vào trong ao, trốn trong ngó sen.

Khi ấy, Thích-đề-hoàn-nhân ra lệnh đại thần:

–Các ông hãy mau tập hợp binh chúng đuổi theo binh chúng của A-tu-luân.

Nhận lệnh Thiên vương, các đại thần của Đế thích liền tập hợp chúng trời theo bốn cửa để tìm kiếm nhưng chỉ thấy áo giáp, cung tên trên đất mà chẳng thấy đám A-tu-luân đâu cả. Tiến dần tới trước thì gặp cung điện A-tu-luân nhưng chỉ thấy ngàn vạn chúng A-tu-luân Bà- ha nữ mà chẳng thấy thân của A-tu-luân.

Họ đem các chúng nữ trở về cung trời Đao-lợi. Thấy vậy, chúng A-tu-luân ra cầu xin quy mạng và nói với Thích-đề-hoàn-nhân:

–Chúng tôi ngu hoặc, không biết thần lực của đệ tử Phật cao vời như vậy. Trước đây tiên tổ chúng tôi tín thờ Như Lai, nghe Phật có giới không được lấy vật người khác. Nay Thiên vương Đế thích đem quyến thuộc của tôi về hết cung trời, thật chẳng phải là phép tắc của đệ tử Phật thực hành.

Nghe họ nói vậy, Thiên Đế thích rất buồn, không vui, nghĩ: “A-tu-luân nói vậy chứng tỏ là ta đã phạm vào giới không cho mà lấy. Tanên phụng thờ giới cấm, không phạm tội trộm cắp” và liền cho các A-tu-luân nữ trở về.

Khi ấy, A-tu-luân liền đem cô gái mình yêu quý nhất dâng cho Thiên Đế thích. Thiên Đế thích đem cam lồ ngon ngọt mời A-tu-luân. Tu-luân cùng Đế thích hòa hợp tu hành pháp thiện: Không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm, không nói dối, không uống rượu, không mang hương hoa phấn sáp, không ăn phi thời, giữ gìn ba pháp quy y của Như Lai.

Những hành nghiệp xưa kia trải qua vô số đời, ta đã làm Chuyển luân Thánh vương, vô số đời làm Thiên Đế thích, vô số đời làm Phạm Thiên vương, phụng giữ tám pháp trai giới của Hiền thánh, độ những khổ nạn, cứu những tai ách. Giả sử trong bốn cõi thiên hạ bị lửa cháy giống như kiếp thiêu, mà ai nhất tâm quy y, xưng danh hiệu Như Lai, giữ gìn tám pháp trai giới, thân có rơi trong lửa nhưng không bị cháy. Nếu bị ngập nước, nước cũng không thể nhận chìm. Tám pháp trai giới là cha mẹ của chư Phật.

